

Sygn. akt VI U 443/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 sierpnia 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Kryńska - Mozolewska

Protokolant: starszy protokolant sądowy Marzena Szablewska

po rozpoznaniu w dniu 10 sierpnia 2017 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania K. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...)r. znak (...) - (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...)w W.

o zasiłek chorobowy

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje odwołującej K. N. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 4 listopada 2014 roku do 31 grudnia 2014 roku;
2. zasądza od pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. na rzecz odwołującej K. N. kwotę 360,00 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt: VI U 443/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. decyzją z dnia (...)r odmówił K. N. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 04 listopada 2014 roku do 31 grudnia 2014 roku. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż z akt sprawy wynika, że odwołująca wykorzystwała pełen okres zasiłkowy wynoszący 182 dni z dniem 3 listopada 2014r.

K. N. w dniu 10 października 2016r. (data wpływu) wniosła odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o jej uchylenie lub zmianę oraz o przyznanie nowego okresu zasiłku chorobowego za czas niezdolności do pracy od dnia 4 listopada 2014 r do 31 grudnia 2014 roku oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. Uzasadniając swoje stanowisko odwołująca się wskazała, iż kwestia wyczerpania okresu zasiłkowego przez odwołującą w dniu 3 listopada 2014 r była przedmiotem rozstrzygnięcia Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, który decyzją z dnia 20.10.2014 r, którą odmówił jej prawa do zasiłku za ten dzień. Decyzja ta została utrzymana w mocy wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 29 września 2015 r (sygn. akt VI U 511/14). Na skutek apelacji odwołującej Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżony wyrok i przyznał odwołującej prawo do zasiłku chorobowego za okres od 3.11.2014 r do 3.11.2014 r. W przywołanym wyroku Sąd Okręgowy podzielił pogląd, że okresu zasiłkowego odwołującej, który biegł w dniu 3.11.2014 r i później nie może być zaliczony okres sprzed 1 maja 2014 r, bowiem istniejąca wtedy niezdolność do pracy wynikała ze schorzeń natury ortopedycznej.

(odwołanie - k. 1-2)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ k.p.c. W uzasadnieniu organ rentowy przytoczył argumentację zawartą w decyzji wskazując, że okres zasiłkowy wyczerpał się z dniem 3 listopada 2014 roku.

(odpowiedź na odwołanie - k. 12)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. N. przebywała na zwolnieniu lekarskim w okresach:

- od 5 marca 2014 r. do 19 marca 2014 r., nr statystyczny choroby – M 94,
- od 20 marca 2014 r. do 4 kwietnia 2014 r., nr statystyczny choroby – M 94,
- od 5 kwietnia 2014 r. do 30 kwietnia 2014 r., nr statystyczny choroby – M 24,
- brak przerwy
- od 1 maja 2014 r. do 31 maja 2014 r., nr statystyczny choroby – F 43,
- od 1 czerwca 2014 r. do 23 czerwca 2014 r., nr statystyczny choroby – F 43,
- od 24 czerwca 2014 r. do 18 lipca 2014 r., nr statystyczny choroby – F 43,
- od 19 lipca 2014 r. do 1 sierpnia 2014 r., nr statystyczny choroby – F 43,
- od 2 sierpnia 2014 r. do 29 sierpnia 2014 r., nr statystyczny choroby F 43 z kodem B,
- od 7 października 2014 r. do 3 listopada 2014 r., nr statystyczny choroby F 43.
- od 4 listopada 2014 r do 30 listopada 2014 r , nr statystyczny choroby F 43
- od 1 grudnia 2014 r do 31 grudnia 2014 r , nr statystyczny choroby F 43
- od 17 listopada 2014 r do 24 listopada 2014 r , nr statystyczny choroby N 93

W trakcie zwolnienia lekarskiego, w czerwcu 2014 roku odwołująca zaszła w ciążę. W dniu 7 sierpnia 2014 roku K. N. poroniła i w okresie od 7 sierpnia 2014 roku do 1 października 2014 roku przebywała ona na urlopie macierzyńskim. Ten okres nie został wliczony przez organ rentowy do okresu zasiłkowego, a następnie od 7 października 2014 r do 31 grudnia 2014 r przebywała na zwolnieniu lekarskim z powodu F 43 - zaburzeń adaptacyjnych - zaś przerwa między 7 sierpnia 2014 r a 7 października 2014 r. przekraczała 60 dni (25 dni sierpnia + 30 dni września + 6 dni października = 61 dni).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. decyzją z dnia(...), znak: (...)odmówił K. N. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 3 listopada 2014 r. do 3 listopada 2014 r.

Wyrokiem z dnia 29 września 2015 r Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie oddalił odwołanie K. N.. Na skutek odwołania od powyższego wyroku Sąd Okręgowy dla Warszawy Pragi w Warszawie zmienił zaskarżony wyrok i poprzedzającą decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia 20 października 2014 r w ten sposób, że przyznał odwołującej się K. N. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 3 listopada 2014 r do 3 listopada 2014 r. W uzasadnieniu wyroku Sąd Okręgowy wskazał, że z dniem 1 maja 2014 r otworzył się nowy okres zasiłkowy. Sąd meriti jest związany rozstrzygnięciem Sądu Okręgowego zawartym w sentencji wyroku, ale nie jest związany jego uzasadnieniem. W ocenie sądu meriti nowy okres zasiłkowy rozpoczął się z dniem 7 października 2014 r z przyczyn wskazanych wyżej.

Biegła sądowa z zakresu psychiatrii B. P. wskazała, że u K. N. rozpoznaje zaburzenia adaptacyjne. Zwolnienia lekarskie za okres od 02.08.2014 r do 29.08.2014 i zwolnienie lekarskie od 7.10.2014 r do 3.11.2014 r było spowodowane tą sama jednostką chorobową F 43. Niezdolność do pracy od 4.11.2014 r do 31.12.2014 r można traktować, jako niezdolność z tej samej przyczyny, co niezdolność do pracy sprzed 7.08.2014 r (od 01.05.2014). W okresie od 05.03.2014 r do 30.04.2014 r wnioskodawczyni leczona była z powodu schorzeń ortopedycznych . Dodać tylko należy, że okresy bez dnia przerwy zliczają się do jednego okresu zasiłkowego bez względu na przyczynę schorzenia (do 30.04.2014 r i od 01.05.2014r)

(dowód: dokumentacja ZUS ZLA – zestawienie zaświadczeń b/z oznaczenia kart, zwolnienia lekarskie b/z oznaczenia kart wyrok Sądu Okręgowego z dnia 18 lutego 2016 roku, sygn. akt VII Ua 1/16).

Powyższy stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, w tym dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego. Zgromadzone w niniejszej sprawie dowody z dokumentów Sąd ocenił jako w pełni wiarygodne. Na żadnym etapie rozpoznawania sprawy strony postępowania nie zakwestionowały jakiegokolwiek dowodu, nie podniosły jego nieautentyczności lub niezgodności ze stanem rzeczywistym. Były one, zatem nie tylko spójne wewnętrznie, ale i korespondowały ze sobą, tworząc logiczną całość, dlatego też stanowiły podstawę ustalonego przez Sąd stanu faktycznego w niniejszej sprawie.

Strony nie wnosiły o uzupełnienie materiału dowodowego.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie była zasadność decyzji ZUS odmawiającej K. N. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 04 listopada 2014 roku do 31 grudnia 2014 roku.

Podstawą rozstrzygnięcia organu rentowego jest regulacja zawarta w art. 8 i 9 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity - Dz. U. z 2016 roku, poz. 372; dalej, jako: ustawa o świadczeniach). Zgodnie z treścią art. 8 ww. ustawy zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a w przypadku, gdy taka niezdolność do pracy jest spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży – nie dłużej niż przez 270 dni. Jednocześnie art. 9 wskazanej ustawy zawiera zasady odnośnie sposobu zaliczania poszczególnych okresów niezdolności do pracy do jednego okresu zasiłkowego. Zgodnie z nim do okresu zasiłkowego wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, a także okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni.

Tytułem przypomnienia wskazać należy, iż odwołująca przebywała na zwolnieniach lekarskich w okresach:

- od 5 marca 2014 r. do 19 marca 2014 r., nr statystyczny choroby – M 94,
- od 20 marca 2014 r. do 4 kwietnia 2014 r., nr statystyczny choroby – M 94,
- od 5 kwietnia 2014 r. do 30 kwietnia 2014 r., nr statystyczny choroby – M 24,
- od 1 maja 2014 r. do 31 maja 2014 r., nr statystyczny choroby – F 43,
- od 1 czerwca 2014 r. do 23 czerwca 2014 r., nr statystyczny choroby – F 43,
- od 24 czerwca 2014 r. do 18 lipca 2014 r., nr statystyczny choroby – F 43,
- od 19 lipca 2014 r. do 1 sierpnia 2014 r., nr statystyczny choroby – F 43,
- od 2 sierpnia 2014 r. do 29 sierpnia 2014 r., nr statystyczny choroby F 43 z kodem B,

- od 7 października 2014 r. do 3 listopada 2014 r., nr statystyczny choroby F 43.

- od 4 listopada 2014 r do 30 listopada 2014 r , nr statystyczny choroby F 43

- od 1 grudnia 2014 r do 31 grudnia 2014 r , nr statystyczny choroby F 43

- od 17 listopada 2014 r do 24 listopada 2014 r , nr statystyczny choroby N 93

Zaś w okresie od 7 sierpnia do 1 października była na urlopie macierzyńskim. Ponownie otrzymała zwolnienie lekarskie od 7 października 2014 r.

Okres zasiłkowy związany jest z nieprzerwaną niezdolnością do pracy z powodu określonej choroby. Za nieprzerwaną uważa się niezdolność do pracy spowodowaną tą samą chorobą, jeżeli przerwy pomiędzy poszczególnymi okresami niezdolności nie były dłuższe niż 60 dni. Dopiero w sytuacji, gdy niezdolność do pracy z powodu tej samej choroby wystąpiła po przerwie dłuższej niż 60 dni, okres zasiłkowy zaczyna bieg od początku. Zgodnie z przepisami ustawy zasiłkowej należy zsumować okresy zasiłkowe, jeżeli wystąpią one bezpośrednio po sobie, tj. bez żadnej przerwy. Ponadto bieg okresu zasiłkowego liczy się zawsze od początku, jeżeli nowa niezdolność do pracy ma inną przyczynę niż poprzednia i wystąpiła po przerwie, co najmniej jednodniowej.

W przedmiotowej sprawie sporną kwestią było, czy i kiedy otworzył się nowy okres zasiłkowy.

Nie można zgodzić się z twierdzeniami odwołującej, iż przy zsumowywaniu okresu poprzedniej i nowej niezdolności do pracy nie powinien być uwzględniany okres niezdolności od 5 marca do 30 kwietnia wynikający z problemów ortopedycznych, a nowy okres zasiłkowy powinien biec od dnia 1 maja 2014 roku, kiedy odwołująca się była niezdolna do pracy ze względu na schorzenia natury psychicznej.

Sumując okres zasiłkowy pod uwagę bierze się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy - a więc łączny okres zwolnień lekarskich, pomiędzy którymi nie było przerw, bez względu na to, jaka była przyczyna niezdolności do pracy a także okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni.

Biorąc pod uwagę , że okres urlopu macierzyńskiego nie jest wliczany do okresu zasiłkowego to przerwa pomiędzy 7 sierpnia 2014r a 7 października 2014r trwająca 61 dni otworzyła nowy okres zasiłkowy począwszy od 7 października, zatem okres zasiłkowy nie wyczerpał się z dniem 4 listopada 2014 r jak argumentował to organ rentowy w swoim stanowisku reprezentowanym w decyzji jak i w odwołaniu od decyzji.

Mając na uwadze powyższe sąd przyznał prawo do zasiłku chorobowego za okres od 4 listopada 2014 r do 31 grudnia 2014 r.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art 98 kpc w związku z § 15 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U 2015 poz. 1805), stawka minimalna wynosiła 360 zł.